ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1948

Vyhlásené: 28.04.1948 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

81

Zákon

ze dne 7. dubna 1948,

kterým se mění a doplňuje zákon ze dne 28. června 1929, č. 114 Sb., o výkonu lékařské prakse.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 114/1929 Sb. se mění a doplňuje takto:

1. § 1, odst. 1 zní:
„Pokud tento zákon nestanoví jinak, jest oprávněn vykonávati lékařskou praksi na území Československé republiky, kdo

a) je svéprávným československým státním občanem,

b) dosáhl diplomu doktora veškerého lékařství některé československé university,

c) vykonal výcvik předepsaný v § 7a a

d) dostal povolení podle § 8, odst. 1.“

2. Za § 7 se vkládá nový § 7a tohoto znění:

„§ 7a

(1) Lékaři, kteří dosáhli diplomu doktora veškerého lékařství po 5. květnu 1945, mohou zahájiti praksi nebo v ní pokračovati teprve po ukončení povinného výcviku podle dalších ustanovení.

(2) Povinný výcvik trvá 3 roky.

(3) Do doby povinného výcviku se započítává:

a) lékařům, kteří po 5. květnu 1945 již vykonávali praksi, celá doba předchozí lékařské prakse,

b) celá doba činné vojenské služby, pokud tato služba byla konána v československé armádě ve škole na důstojníky zdravotnictva a lékárnictva v záloze, v lékařské vojenské službě nebo ve vojenské lékařské škole, osvojil-li si lékař za tuto dobu všeobecné vědomosti a zručnosti v praksi ústavní i mimoústavní,

c) celá doba služby konané v letech 1939 až 1945 v československé zahraniční armádě nebo v některé ze spojeneckých armád ve škole na důstojníky zdravotnictva a lékárnictva v záloze nebo ve zdravotní službě,

d) doba odborné činnosti vykonávané před dosažením diplomu doktora veškerého lékařství, konal-li tuto činnost kandidát lékařství, který byl dne 17. listopadu 1939 zapsán alespoň

v osmém studijním běhu na lékařské fakultě některé české university, v době od 17. listopadu 1939 do 4. května 1945 na území Československé republiky nebo na území ovládaném spojenci v ústavu léčebném nebo ošetřovacím nebo zdravotnickém ústavu výzkumném a vzdělávacím, a odpovídá-li činnost povahou konaných prací činnosti lékařské, jednou čtvrtinou, nejvýše však dobou jednoho roku; byla-li však konána osobou, která do 17. listopadu 1939 vykonala na lékařské fakultě některé české university s úspěchem druhou přísnou zkoušku doktorskou, jednou polovinou bez dalšího omezení.

(4) Ministerstvo zdravotnictví stanoví směrnicemi, které vydá po slyšení lékařských komor, lékařských fakult a Ústřední rady odborů vyhláškou v Úředním listě, povahu činnosti a zásady pro určování působiště v době povinného výcviku tak, aby si lékař výcvikem osvojil všeobecné vědomosti a zručnosti v praksi ústavní i mimoústavní. Podle těchto směrnic určuje v jednotlivých případech působiště a způsob činnosti v době povinného výcviku zemský národní výbor (na Slovensku pověřenectvo zdravotnictví), při čemž je přihlédnouti k tomu, aby se lékaři dostalo přiměřeně placeného místa.

(5) Výkon povinného výcviku se nepokládá za přerušení vzdělávací lékařské činnosti požadované pro udělení titulu odborného lékaře."

3. § 8 zní:

„(1) Lékař smí zahájiti praksi v samostatném výdělečném postavení nebo ve služebním či jiném právním poměru, jakož i změniti dosavadní působiště nebo způsob výkonu prakse jen, dostane-li k tomu povolení, po případě po marném uplynutí lhůty podle odstavce 5.

(2) Povolení podle odstavce 1 uděluje na žádost zemský národní výbor (na Slovensku pověřenectvo zdravotnictví). V žádosti je třeba uvésti okolnosti rozhodné pro posouzení případu, a jde-li o povolení zahájení prakse, též prokázati, že u žadatele jsou splněny ostatní podmínky tohoto zákona.

(3) Před rozhodnutím o žádosti se vyzvou místně příslušné okresní národní výbory, nositelé veřejnoprávního sociálního pojištění, lékařské komory a odborová organisace, aby se vyjádřily k žádosti nejdéle do 8 dnů. Po marném uplynutí této lhůty lze rozhodnouti o žádosti bez dalšího.

(4) Povolení nelze uděliti, i když jsou u žadatele splněny ostatní předpoklady podle tohoto zákona, bylo-li by jeho udělení v rozporu s veřejným zájmem zdravotním, zejména s veřejným zájmem na provádění jednotného plánu zdravotní péče (§ 2, odst. 1 zákona ze dne 19. března 1947, č. 49 Sb., o poradenské zdravotní péči). Povolení nelze uděliti ani tehdy, není-li žadatel ochoten nebo nemůže-li v dotčeném působišti převzíti přiměřený pracovní závazek vůči veřejné zdravotní správě nebo národnímu pojištění nebo jiný závazek, jehož plnění je v důležitém veřejném zdravotním zájmu. Toto ustanovení se nevztahuje na žadatele uvedené v odstavci 7, písm. d). Odepře-li povolení, sdělí zemský národní výbor (pověřenectvo zdravotnictví) žadateli jiná vhodná působiště, kde by mohl zahájiti praksi.

(5) Nedojde-li rozhodnutí žadateli do jednoho měsíce ode dne podání žádosti, má se za to, že povolení bylo uděleno.

(6) Zjistí-li zemský národní výbor (na Slovensku pověřenectvo zdravotnictví), že u osoby oprávněné vykonávati lékařskou praksi nejsou již splněny všechny náležitosti stanovené v §§ 1 až 7, nebo že tu nastaly okolnosti, pro které by muselo býti odepřeno povolení podle odstavce 1, vysloví zánik oprávnění této osoby k dalšímu výkonu prakse.

(7) Povolení podle odstavce 1 nepotřebují:

a) lékaři, kteří dostali svolení k výkonu lékařské prakse podle ustanovení § 4,

b) lékaři, kteří mohou vykonávati praksi podle ustanovení §§ 5 nebo 6,

c) profesoři lékařských fakult československých universit,

d) úřední lékaři ustanovení ve veřejné správě, úřední lékaři nositelů veřejnoprávního sociálního pojištění a vojenští lékaři pro výkon služby; při rozhodování o povolení k výkonu mimoslužební lékařské prakse jest u nich přihlédnouti k tomu, kde jsou vázáni výkonem služby.

(8) Vzdání se výkonu prakse je lékař povinen předem oznámiti ve lhůtě 15 dnů zemskému národnímu výboru (na Slovensku pověřenectvu zdravotnictví)."

4. § 16, odst. 2 zní:

„Orgán, u něhož se vede trestní řízení podle odstavce 1, je povinen, je-li osoba, proti níž se trestní řízení vede, členem lékařské komory, vyrozuměti tuto komoru, že řízení bylo zahájeno, a vyzvati ji, aby se k věci vyjádřila nejdéle do 30 dnů. Před uplynutím této lhůty nesmí býti řízení skončeno. Nedojde-li vyjádření lékařské komory ve stanovené lhůtě, není orgán v dalším řízení zdržován. Výsledek trestního řízení budiž sdělen zemskému národnímu výboru (na Slovensku pověřenectvu zdravotnictví) a příslušné komoře."

5. § 16, odst. 5 zní:

„Výkon lékařské prakse lze zakázati, a to po prvé na dobu ne delší 6 měsíců, lékaři, který byl dvakráte pravoplatně potrestán pro některý z přestupků uvedených v §§ 7a, 8, 10, 12 až 15 nebo pro obdobný čin trestný podle zákonů trestních nebo zákona přestupkového (zák. čl. XL/1879). Zákaz smí býti vysloven nejdéle do 4 měsíců ode dne, kdy nález o druhém potrestání nabyl právní moci."

Čl. II.

Nařízení s mocí zákona ze dne 21. prosince 1940, č. 344 Sl. z., o dočasných omezeních při výkonu lékařské prakse, se zrušuje.

Čl. III.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej ministři zdravotnictví a školství a osvěty v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Plojhar v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.